

linger om økonomiske Spørgsmaal, som er foregaaet i Aarene efter Krigen — og hvis Grundlag kan henføres til det 3die af Præsident Wilsons 14 Punkter, der kom til Udtryk i Versailles-Traktatens Art. 23, idet denne Artikel paalægger Folkeforbundets Medlemmer at træffe Foranstaltninger til at sikre og opretholde Samfærdselens og Transittens Frihed samt en retfærdigere eller mere billig Behandling af alle Forbundsmedlemmernes Handel —, har der været en voksende Stemning for, at man maatte bestræbe sig for at vende tilbage til mere normale Tilstande med Hensyn til Omsætningen, saaledes at ikke pludselige Forbud, pludselige skarpe Reguleringer kunde gribe forstyrrende ind i den regelmæssige Vareombytning mellem Staterne. Denne Opfattelse prægede i meget høj Grad den økonomiske Konference, der indkaldtes af Folkeforbundet, og som fandt Sted i Foraaret 1927, idet denne i det hele besjæledes af den Opfattelse, at hvis den europæiske Økonomi skulde genrejses af den vanskelige Tilstand, den var i, og Europa blive nogenlunde i Stand til at hævde sin Stilling overfor de andre Verdensdele, vilde det være nødvendigt, at man inden længe kom bort fra mangfoldige af de Vanskeligheder, der nu findes for Vareomsætningen indenfor Europa. Og som et Led deri tænkte man sig da en Afskaffelse af Indførsels- og Udførselsforbud og Begrænsninger i saa stort et Omfang, som det af mere almene Hensyn lod sig forsvare. Man tilvejebragte ikke blot et Konventionsudkast, men man vedtog tillige at indkalde en særlig Konference til Behandling deraf, for at Sagen kunde fremmes saa meget som muligt. En saadan Konference fandt Sted allerede i Efteraaret 1927, den fulgtes af en supplerende Konference i 1928, og paa disse to Konferencer tilvejebragtes de Konventioner, som omhandles i Forslagene.

Den her foreliggende Konvention, den mere almene, fastslaar for de Stater, der tiltræder den, principiel Forpligtelse til at opgive alle Forbud og Begrænsninger med Hensyn til Udførsel og Indførsel. Der gøres imidlertid derfra visse Grupper af Undtagelser — Undtagelser, som ingenlunde kan siges at være uden praktisk Betydning, ja for en stor Dels Vedkommende er af ganske vidtrækkende Betydning. Den ene Hovedgruppe af Undtagelser tager deres Udgangspunkt i Hensyn til moralske Forhold, i humanitære Hensyn, den offentlige Sikkerhed, Sundhedsforhold, kunstneriske og historiske Interesser, desuden ogsaa Forbehold angaaende Guld og Sølv og Værdipapirer samt Forbehold med Hensyn til Forbud mod eller Begrænsning af Vaaben-